

Petr Hájek: Jediný plán, který určitě vyjde: Drama normální Ukrajinky. Zelenský dal svým soudruhům v USA vlajku se značkou SS. Bandera v Jesličkách. Vánoční masakr nepodvolených krajanů v Austrálii. Naše odpověď ďáblu: Nietzsche je mrtev. Bůh

- CZ24 News | 26. prosince 2022

PETR HÁJEK připomíná, že totalita, která nás stále úžeji svírá, je odsouzena ke krachu, takže když ve zdánlivé beznaději slavíme svátky naděje, není to jen formalita či marná útěcha, ale práce nad jediným plánem, který určitě vyjde

Zeptal jsem se jedné Ukrajinky – žije tady u nás už dvacet roků – kdy letos odjíždí domů slavit Vánoce. Nebyla to pouhá zvědavost, ale praktická otázka, protože tahle imigrantka pro nás něco dělá. A odjíždí domů na Ukrajinu v době svátků každoročně. Je to zbožná žena, Vánoce či Velikonoce pro ni nejsou žádná formalita, ale hluboký prožitek, který ji odmalička po více než pět desetiletí provází životem. A protože katolické Vánoce jsou proti pravoslavným o zhruba dva týdny dříve, musí s tím vždy skloubit své zdejší pracovní povinnosti – aby svátek narození Spasitele mohla prožít doma mezi svými – podle pravoslavného kalendáře.

Tentokrát se na mě ale podívala trochu zmateně, rozhlížejíc se kradmo po okolí. A povídá, že neví, jak to bude. Letos prý možná ještě „postaru“, ale napřesrok nejspíš už budou muset mít Vánoce ve stejný termín jako u nás či na celém Západě. Byla z toho nešťastná a rozhořčená (no představme si, že by nám někdo posunul Vánoce až na leden). Když jsem se jí zeptal, proč tyhle změny, sklopila hlavu, a se zarosenýma očima vysvětlila, že to rozhodl ten šašek v Kyjevě (mínila tím prezidenta Zelenského, ač sama ze Západní Ukrajiny), který se tím chce zalíbit svým evropským a americkým chleboďárcům.

Kulturní obohacení

„Proč si to necháte líbit?“ namítl jsem. „Nevíte, jaké to u nás je,“ povídá. „Všude jsou tajní, stačí jen špitnout, a už se vezete. Tohle nebylo ani za Sovětského svazu. Ale on to tak Pán Bůh nenechá,“ vzdychla. A že prý, až tohle Zelenského vláda nařídí, bude raději slavit svátky s českými pravoslavnými, a domů už jezdit nebude. Protože to, co tam Banderovci udělali, to už není Ukrajina. A zoufale se plaše rozhlédla, přestože jsme byli na ulici, a odposlechy tedy přece jen hrozily méně než jinde.

Vzpomněl jsem na ukrajinskou vlajku, kterou Zelenský předal členům amerického Kongresu. Exhiboval před poloprázdným hledištěm (většina republikánských zákonodárců jeho projev bojkotovala), aby pomohl svému dementnímu loutkovodci Joe Bidenovi, jehož loutkovodiči potřebovali zakomponovat do svých příjmů další desítky miliard k rozkradení na Ukrajině (úžasné provize pro „dárce“), než od 1. ledna ovládne Sněmovnu republikánská většina. Na té vlajce, vedle jmen údajných statečných vojáků banderovských pluků, byly také iniciály SS. Asi pro lepší

pochopení, proč na západní Ukrajině dávají ti zvláště aktivní sošky válečného zločince Bandery i do Jesliček.

Není nad kulturní obohacení. Však také „Demokratičtí“ poslanci přijaly vlajku s nadšením.

Cvičení na likvidaci a podvolení

Brzy tedy také u nás? Možná dříve, než si myslíme. Zdálo by se, že „kulturní obohacení“ budeme donuceni přijímat pouze od imigrantů z Ukrajiny či z islámských zemí – viz poslední předvánoční řádění Kurdů v Paříži. Ale kdež! To největší „obohacování“ přece přichází z „demokratického Západu“! A nemylme se, že je to věc jen Bruselu či Washingtonu. Totalita prochází všemi západními zeměmi, kde vlády – právě tak, jako naše „Fialová“ – usilovně pracují na „záchraně“ globalistické ideologie Velkého resetu. Korporáty všech zemí, spojte se!

Vlastně nás proto ani neohromí, že v Číně po – nikoli dvou, ale třech! – letech covidistického třeštění, sociální izolace a všudypřítomných roušek, nyní uvolnili restriktce. Důsledek je pochopitelný: Okamžité masové rozšíření viru té umělé chřipky v celé populaci (tahle je už podle tamní vlády prý „méně nebezpečná“). Je to podobné jako vlna „klasické“ chřipkové epidemie probíhající nyní u nás (zatímco ve dvou covidových letech jako by úplně zmizela). A tak zvláště děti, které byly po dva roky „izolovány“ od svého přirozeného prostředí, to teď dohánějí. A nejsou pro ně léky (jak by také byly, s tímhle přece nikdo nepočítal...).

„Kulturní výměna“ prostě probíhá na plné pecky. Ukrajinský nacismus obohacuje západní Evropu a Spojené státy, zatímco pekingský covidový fanatismus převzali například v Austrálii. Ono totiž nejde o to, na čem zrovna demonstuje (a cvičí) státní moc represí a schopnost oblbout většinovou veřejnost. Trénuje se hlavně na metodách a způsobech, jak zatočit s nepodvolenými.

V poslední Tea Party jsem četl dopis jednoho z našich krajanů „Protiproudařů“, kde stále ještě nepodvolení zápasí s covidismem. Jsou se svým kontinentem trochu stranou, takže se o jejich osudy nikdo zvláště nezajímá. Ale vědět o tom (a o nich) máme. A vyjadřovat jim solidaritu a – když to půjde – i pomoc. Právě nám do redakce přišel od našeho australského čtenáře a diváka další dopis. Kvůli autentičnosti z něj cituji v jeho syrové podobě (bez interpunkcí, které na anglických klávesnicích nejsou):

Osm statečných

„Vlada a policie vysly do utoku. Nedavne strileni v QLD (v podstate slo o popravu rodiny ‘kontroverznich presvedceni a nazoru’, jeziz pozemky presly nasledne do vlastnictvi statu... (!)) naladilo spolecnost politicky korektni vetsiny do agresivni toniny vuci nam, ‘nositelum kontraversnich nazoru’, tady v Canberre ... A policie, za vseobecneho potlesku mistni verejnosti, nasi hrstku vcera oblkcila ... aby nas podrobila testu na covid.

Neporusujice nasim konanim zadny zakon ani narizeni, odmitli jsme jak test, tak prijmout do svych ust jakykoli cizi predmet... A presto, ze nikdo z nas se nebrasil podrobit se spit testu, byli jsme ‘zadrzeni’, abychom se ‘vytiracimu’ testu podrobili na policejni stanici. Po nekolika hodinach napjate konversace nam byly odebrany nase ridicke prukazy a registrace nasich vozidela byli jsme predvolani k Magistrate Court, nezaplatisme li do 10ti dnu pokuty za ‘dopravni prestupky’.

Uz druhy den a noc travime na odlehlem parkovisti u jezera...u svych legalne nepojizdnych aut ...a policie v okoli je ve strehu. Neumim to vyjadril cesky – tady u nas tomu rikaji ‘police intimidation’. Organy se zameruji specificky na dva z nasich hlavnich mluvcih. Je evidentni, ze maji rozkaz umlcet

je za každou cenu. Jakkoli jsou to zkuseni vojáci speciálních sil, oba jsou dnes na hranici nepoužití ... Nemají fyzické síly pro svou obranu. Napětí je docela ... unavující.

Zní-li to jako zpravodajství ze zákopu, pak to není daleko pravdy. ONI, Petre, jsou rozhodnutí dosáhnout svého. Temer kompletní poddanosti většiny davu zde se už dosáhli. Přichází čas, kdy nas policie bude 'bránit' před lynčováním davem. Davem 'maminek a tatínků', kterým zneklidňujeme vánoční nadílku dárků jejich detem.

Děkujeme za Vase posilující slova ... Posíláme prání milých Vánoc, které Vas nabijí silou, odhodláním a vírou v naplnění naší společné vize všeobecného návratu k ... lidskosti.

Michail ... a hrstka citající prave ... osmi lidi."

Doktor smrt pro podvolené

Co tím chci na Hod Boží připomenout, je jistě jasné: Hlavně se nepodceňujme. Stačí, aby na nějaké demonstraci bylo méně lidí než na té předcházející, a již slyšíme defetistické úvahy o tom, že je všechno zase promarněno atd. Naopak. Na rozdíl od západní veřejnosti (australská je v tom ve své odloučenosti ještě podstatně hůře) máme ještě většinou v paměti poměrně nedávnou zkušenost s totalitou (s výjimkou mladých generací, které jsou již ve školách vystaveny stejné "nalejvárně" jako jejich generační druzi v ostatních „orvellistických demokraciích"). Tam ji teprve poznávají. A přesto se v západní Evropě i Americe již formují významné proudy nepodvolených - kvůli kterým musí režim dále utahovat železa cenzury a represí.

Ta Ukrajinka zmíněná úvodem je na tom vlastně podobně jako naši australští krajané: Vidí, co se z její vlasti po převratu stalo, kam směřuje - ale přesto je to stále její domov. Děsí ji, že se Západ přizpůsobuje ukrajinskému protiruskému fanatismu s „tradiční" značkou SS a s „hrdinou Banderou" u Jesliček.

To si sice u nás zatím nikdo nedovolí, ale jinak všechny ostatní aspekty goebbelsismu (v médiích a propagandě) či menzeismu (takřčený „doktor smrt", jenž prováděl experimenty na věznicích) jsou již realitou našich dní docela dlouho. Vše ostatní je už jen věc času. Podvolení přijmou vše. Spěchají očkovat třeba i své děti, když to vláda doporučí (přestože třeba, jak se dnes dozvídáme, ministerstvo zdravotnictví tajilo, že i oficiální odborné instituce byly proti). Loajalita ke Zlu je však plán, který nakonec nikdy nevyjde.

Jediný plán, který stoprocentně vyjde

Role nepodvolených tím nabírá stále větší důležitosti. Nic nového. Bylo to tak vždycky. Herodes se tolik bál Ježíškova narození, že nechal vybit spousty novorozenců (dnes je současní Herodesové propagují zabíjet již v mateřských lůnech jako „lidské právo"). Jenže jeho plán nevyšel.

Žádný plán mocných - či domněle všemocných - nevyjde. Ježíš se narodil, nepodvolil se, splnil svou úlohu, pro niž přišel na svět, a „Jeho" civilizace je zde již více než dva tisíce let. Právě se nám ji intenzivně opět snaží „kdosi" zlikvidovat.

Nemá ale šanci. Maximálně přinutí část znásilněného lidu slavit svátky Božího vtělení o pár dní jindy. Podstata zůstane.

„Bůh je mrtev. Nietzsche.", napsal jak známo „kdosi" na trafaľgarský sloup v Londýně. Šlo o citaci z románu muže, kterého mimořádně ctil jistý německý kancléř odhodlaný dobýt Rusko a zničit křesťanskou civilizaci. Dnes jde opět o populární rčení (a záměr), na který však jeden neznámý

nepodvolný odpověděl na témže trafalgarském sloupu za nás, za tu Ukrajinku i za naše nepodvolené krajany (nejen) v Austrálii zdrcující „recenzi“:

„Nietzsche je mrtev. Bůh.“

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)